

Evangelí del dimecres de la setmana VII de Pasqua: perquè siguem un

Evangelí i comentari del
dimecres de la setmana VII de
Pasqua. “Guarda’ls en el teu
nom, el nom que m’has donat,
perquè siguin u com ho som
nosaltres”. La Santíssima
Trinitat vol convocar-nos, a tots
sense excepció, a participar del
mateix amor, vivint la caritat
amb tots.

Evangelí (Jn 17, 11-19)

En aquell temps, Jesús va alçar els ulls al cel i pregà dient:

—Pare sant, guarda'ls en el teu nom, el nom que m'has donat, perquè siguin u com ho som nosaltres.

Mentre era amb ells, jo els guardava en el teu nom, el que tu m'has donat. He vetllat per ells i no se n'ha perdut ni un de sol, fora del qui s'havia de perdre, perquè es complís el que diu l'Escriptura. Però ara vinc a tu, i mentre encara soc al món dic tot això, perquè ells tinguin també l'alegria que jo tinc, una alegria completa. Jo els he confiat la teva paraula, però ara el món els odia, perquè no són del món, com jo tampoc no en soc. No et demano que els treguis del món, sinó que els preservis del Maligne. Ells no són del món, com jo tampoc no en soc. Consagra'ls en la veritat, que és la teva paraula. Tal com tu m'has enviat al món, jo també els hi he enviat. I jo em consagro a mi mateix per ells,

perquè ells també siguin consagrats en la veritat.

Comentari

Escoltem avui la continuació del passatge d'ahir: aquell moment excels —l'anomenada pregària sacerdotal— quan Jesús obre de bat a bat les portes del seu cor i revela d'una manera inèdita la unió profundíssima que hi ha entre ell i el Pare. Malgrat que això és ja sublim en si mateix, la revelació va més enllà: la Santíssima Trinitat ens vol convocar, a tots sense excepció, a participar d'aquest amor.

Les paraules del Senyor són estremidores: “perquè siguin u com ho som nosaltres”. La unitat, producte de la caritat entre els apòstols, cal que sigui un reflex de l'amor trinitari.

Les conseqüències que s'hi visqui bé no són pas menors. Demà llegirem la continuació d'aquest passatge, on trobem una clau de lectura: “que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m’has enviat” (*Jn 17, 21*). La unitat entre els apòstols és una condició perquè el món arribi a creure en Crist. I no només per una qüestió de credibilitat exterior o de fer més versemblant el missatge: Crist va venir a donar la vida “per reunir els fills de Déu dispersos” (*Jn 11, 52*). És a dir, el Senyor va vessar la seva sang per congregar-nos, per unir-nos, perquè no hi hagi més divisions.

Per això és tan important l'amor entre els pares i els fills, els esposos, els germans, els col·legues, els amics. El Senyor ens demana que visquem la caritat amb tots, perquè aquest és el fruit saborós de la seva creu. Menysprear el germà, deixar-nos portar per l'orgull en les relacions

humanes, equival a deixar perdre allò que Crist ens ha guanyat.

Per aquesta raó sant Joan, que en el seu evangeli ens transmet aquestes paraules vibrants de Jesús, pot afirmar amb convicció: “el qui no estima el seu germà, que veu, no pot estimar Déu, que no veu” (1 Jn 4, 20).

Això no vol dir que hàgim de tenir el mateix grau de simpatia per totes les persones. Vol dir que el Senyor espera de nosaltres que li permetem il·luminar cadascuna de les nostres relacions i vincles. Aquesta va ser l'experiència de sant Josepmaria, que ens ensenya que “estimar, en cristià, significa *voler estimar*, fer el determini en Crist de cercar el bé de les ànimes sense discriminació de cap mena” (*Amics de Déu*, 231). Per això, “si estimes el Senyor, no hi haurà criatura que no trobi lloc en el teu cor” (*Via Crucis*. VIII estació:

Jesús consola les filles de Jerusalem.
Punt 5).

Luis Miguel Bravo // Aaron
Burden - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dimecres-de-la-setmana-vii-de-
pasqua-perque-siguem-un/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dimecres-de-la-setmana-vii-de-pasqua-perque-siguem-un/) (15/08/2025)